

Život a súd

Učenie o vzkriesení hovorí o tom, že kresťania, ktorých mená sú zapísané v knihe života budú vzkriesení v deň druhého príchodu Pána Ježiša tak, ako bol vzkriesení Pán Ježiš. Oživenie mŕtveho nie je vzkriesenie, tento človek sa vracia naspäť pod vládu smrti, do svojho smrteľného tela. Vzkriesené telo je oslávené telo Pána Ježiša Krista po vzkriesení. Je to telo v ktorom budú žiť všetci, ktorí sú Kristovi v Jeho prítomnosti. Kvalita života do ktorého bol vzkriesený Pán Ježiš je večný život a podľa Efezanom 2:1,4 a 5 verš sme aj my účastníkmi tohto večného života od chvíle keď sme boli vzkriesení z našej duchovnej smrti, t. j. od chvíle nášho znovuzrodenia.

Vstup do večného života je proces rozlišiteľnými etapami. Rozhodujúci je prvý krok, znovuzrodenie. Druhou etapou kresťanského života je posvätenie, ktorému rozumieme ako oddeľovanie sa od smrti, od hriechu, od minulosti, od všetkého čo skôr znečisťovalo naše životy. Ďalej je to otváranie sa spolupráci s Duchom svätým na to, aby nás premieňal na obraz slávy Pánovej. Tretím krokom je vstupu do večnosti je smrť, nech sa však stane čokoľvek ako vykúpené Božie deti prechádzame zo smrti do života. Smrť stratila možnosť oddeliť nás od Boha. Štvrtou etapou života kresťana v Bohu je vzkriesenie tela, ktoré bude podobné telu Pána Ježiša Krista, po vzkriesení, t. j. telo v ktorom budeme večne žiť v Jeho prítomnosti. Posledný z radu základných učení podľa Židom 6:1,2 je učenie o večnom súde. Grécke slovo křisís označuje proces rozhodovania, v súdnicťve je spojované so súdnym procesom, o vine a nevine večný súd je Božie rozhodnutie, o veciach, o činoch a o úmysloch. Božie rozhodnutie je o tom či sú dobré, alebo zlé, po tomto rozhodnutí nasleduje oddelenie dobrého od zlého. Príklad je uvedený hneď v 1.Mojžišovej 1:3 a 4 verši:

„Vtedy riekol Boh: Bud' svetlo! A bolo svetlo. Boh videl, že svetlo je dobré; vtedy Boh oddelil svetlo od tmy.“

Vidíme, že rozhodnutie, súd je založený na Božom slove a na odpovedi na Božie slovo. Boh rozlišuje, alebo oddeľuje, súdi medzi kladnou reakciou na Jeho slovo a medzi zápornou reakciou na Jeho slovo. Rozlišuje medzi poslušnosťou a vzbúrou. Učenci na hore premenenia dostali príkaz, „*Toho poslúchajte*“ a toto je podstata večného súdu. Večný súd je Božia schopnosť rozlišovať s absolútnou spravodlivosťou. Každé konanie človeka je hodnotené absolútnou Božou spravodlivosťou. Toto hodnotenie však neznamená vždy odsúdenie. Večný súd môže znamenať práve tak oslobodenie, ako aj odsúdenie. Napríklad kríž Pána Ježiša Krista je ústredným miestom Božieho súdu Pán Ježiš bol súdený namiesto nás, lebo Ho Boh dal ako obeť za hriech. Svet žijúci pod vládou satana bol súdený a bol nájdený vinným, lebo odmietol Syna Božieho Ján 12:31. Boj súdený aj satan a bol zbavený moci. Ďalej tu boli súdené kniežatstvá moci a démonské sily a boli odsúdené. A bol tu súdený hriech a bol odsúdený. Podľa:

Rímskym 8:1 **„Nieto teda teraz už odsúdenia tých, čo sú v Kristovi Ježišovi a nechodia podľa tela, ale podľa ducha.“**

Teda tí čo „sú v Kristovi Ježišovi“ už súdom prešli, ale toto prejdenie súdom je iba začiatkom trvalého pobytu kresťana vo sfére Božieho večného súdu. Je to stav pokračujúceho pokánia. Stav, ktorý Pán Ježiš v Jánovom evanjéliu v 13. kapitole 10 verši opisuje slovami:

„Ježiš mu riekol: Kto sa okúpala, nepotrebuje sa umývať - iba ak nohy - a celý je čistý; aj vy ste čistí, ale nie všetci.“

To je výrok, ktorý nám hovorí, že oslobodenie je dovŕšené súdom. Súd sa však koná nad všetkými nad nepriateľmi Božími a jeho ľudu, nad prekážkami pre dielo Božie, ale aj nad Božím ľudom. Súd nad Božím ľudom je nástrojom pokračujúcej a konečnej spásy tohto ľudu, lebo súd začína od „*domu Božieho*“ 1.Pt.4:17. Súd a oslobodenie pre Božích ľudí patria k sebe. Skôr ako pôjdeme ďalej vrátime sa na chvíľu ku prvému učeniu o Kristovi k pokániu. Pri pokání mámotratného syna sme uvádzali túto postupnosť krokov. Spoznával, že zhršil, priznal svoju hriechnosť, od-vrátil sa od hriechu a vyznal svoje hriechy pred otcom a dostalo sa mu odpustenia. Po smrti Pána Ježiša Krista na krí-ži treba túto postupnosť doplniť ešte o ďalší krok. Prosiť o odpustenie v mene preliatej krvi Pána Ježiša Krista, pretože je napísané:

„V Ňom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti.“ Ef.1:7

Pokánie je večný súd nad našimi prestúpeniami, pri ktorom dostáva milosť preto, lebo pán Ježiš zomrel namiesto mňa – teba. To je dôvod prečo už nieto nijakého odsúdenia pre tých, ktorí sú v Kristovi Ježišovi. Božie deti v pokání vykonávajú večný súd nad sebou a to je zmysel pokánia.

Vrátime sa späť k téme večný súd. Niektoré súdy vykonáva náš Boh sám: „Potopa, Exodus Izraela z Egypta, Sodoma a Gomora“ a bude konať sám: „Porážka vojsk v Góga a Magóga, Údolie vraždy“. Iné súdy vykonáva prostredníctvom poverenej authority „Vyhľadanie kráľovstva Izraelského, Večný súd nad Saulom, Súd nad asýrskymi kráľmi Tiglat-Pileserom a Šalmaneserom, Zajatie Júdu babilonským kráľom Nebúkadnezarom“. Pán vykonáva večný súd nielen so svojim ľudom, ale aj nad pohanskými národmi a ríšami: „Vyhľadanie obyvateľov Kanaánu Izraelom, Porážka Babylona ríšou Médska – Perzskou, Porážka Medov Grékmi, Porážka Grékov Rimanmi, Porážka Rakúsko – Uhorska spojencami, Porážka Nemecka v druhej svetovej vojne, ateistami a formálne kresťanskou alianciou“. Pán Boh vykonáva večný súd nad svojim ľudom cez authority, ktoré On ustanovil uprostred svojho ľudu, aby Mu prislúhovali. Uprostred Božieho ľudu. Súd a vyslobodenie napríklad: „Mojžiš a kto ťa ustanovil za vládcu a sudcu“ - pýtal sa faraón, a toho poslal Boh ako vládcu a vysloboditeľa. Vládca je ten, ktorý sudcom aj vysloboditeľom. Ďalej to boli „Sudcovia“ vládli, súdili, aj vyslobodzovali z ruky protivníka, lebo Hospodin bol s nimi po všetky dni toho sudcu, ďalej kráľi. Ustanov nám teraz kráľa, aby nás súdil. V Starej zmluve bolo duchovné aj fyzické vyslobodenie. V Novej zmluve je to duchovné vyslobodenie, takéto vyslobodenie prislúhoval pán Ježiš. On vyslovoval výroky, ktoré boli večným súdom: nad mestami Jeruzalemom, Chorazínom a Betsaida, Kafarnaum, nad ľuďmi Zachejom, Judášom, lotor na kríži. Aj apoštolovia súdili cirkev a vyslovovali výroky, ktoré boli večným súdom nad ľuďmi: Ananiáš a Zafira, Šimon – čarodejník, ďalej židia v Efeze, vojaci a posádka lode, ktorí prevážali apoštola Pavla do Ríma. Ďalej nad mestami: Pizidska Antiochia, ďalej nad cirkvou - jeruzalemský koncil. Toto dielo správy a súdu, kázali konať aj svojim spolupracovníkom, napríklad: Timotejovi a Titovi. Nevieame ako Pán rozhoduje o tom, ktoré zlo potrestá hneď, alebo ešte v dejinách ľudstva a ktoré zlo bude súdené až na konci vekov. V liste Efezanom 4:8, 11 a 12 verš nám apoštol Pavol hovorí o tom, že Pán Ježiš daroval ľuďom, ľudí apoštolov, prorokov, evanjelistov, pastierov a učiteľov na budovanie tela Kristovho. A v 1. liste Korinským 12:28 ešte k tomu pridáva ako úrad v cirkvi správcov. Niet pochybnosti, že cirkev potrebuje všetky tieto dary Pána Ježiša Krista na to, aby sa budovala v dokonalosti tela Kristovho. A pisateľ listu Židom nám jasne hovorí ako sa k týmto nositeľom Kristových ľuďom v cirkvi máme chovať:

Židom 13:17 **„Poslúchajte svojich vodcov a podriaďte sa im, veď oni bdejú nad vašimi dušami ako takí, ktorí budú účtovať z toho; nech to robia s radosťou, a nie so vzdychmi; lebo to by vám nebolo na úži-tok.“**

K nim máme ísť, keď máme rozsúdiť spor medzi bratmi:

1. Korinským 6:1 **„Keď má niekto spor s niekým, či sa opováži súdiť pred nespravodlivými, a nie pred svätými?“**

Takto k nám hovorí apoštol Pavol v tomto liste. Bratia, vieme si to vôbec predstaviť? Toto však nie je umelé oddeľovanie cirkvi od sveta, toto je praktický tréning pre budúcnosť. V tom istom texte apoštol Pavol hovorí: 6:2 **„A či neviete, že svätí budú súdiť svet? A keď vy máte svet súdiť, či nie ste hodní súdiť malichernosti?“** A ešte: **„Či neviete, že anjelov súdiť budeme? Nie veci všedného života!“**

V budúcom veku bude cirkev nástrojom Božej spravodlivosti. Písmo nehovorí, ako sa to presne udeje, je však jasné to čo sa s nami teraz deje a naše reakcie na to sú prípravou na budúcnosť. Preto musíme vykonávať večný súd v našom živote, musíme súdiť, seba, rozlišovať medzi spravodlivými a nespravodlivými slovami myšlienkami, postojmi a činmi a nemilosrdne sa s nimi vysporiadať! Keby sme sami seba rozsudzovali, súdili neboli by sme súdení. Súdu unikáme podľa toho ako sami seba súdime. Ako sa rozhodujeme pre dobro a odmietame zlo. Ako sa rozhodujeme pre spravodlivosť a odmietame nespravodlivosť, ale ak odmietneme súdiť seba, bude nás súdiť Boh.

Náš Otec nás učí súdiť svoje činy zodpovedne a spravodlivo, robí to prostredníctvom svojho slova, prostredníctvom Ducha Svätého, prostredníctvom bratov a sestier, prostredníctvom okolností, vychováva nás. Robí to kvôli tomu, aby sme neboli odsúdení so svetom. Súd pred „Súdnym stolcom Kristovým“ pre Božie deti nerieši, nerozhoduje o tom či sme, alebo nie sme spasení. Všetci, ktorí na tento súd prídu boli milosťou spasení skrze vieru. Tento súd rozhoduje o odmene, ktorú dostaneme za skutky vykonané od znovuzrodenia. Ako posledné dejstvo večného súdu príde súd pred „veľkým bielym trónom“. Tí, ktorí budú postavení pred tento súd budú uvrhnutí do „ohnivého jazera“ a to je tá „druhá smrť“. Ako prvý bude súdený dom Boží, ako druhý bude súdený Izrael, ako posledný bude súdený spolu so satanom, smrťou a peklom celé ľudstvo, ktoré neprijalo Pána Ježiša Krista. Amen.